

André: Det vil maastee erindres, at da et tilsvarende Lovforslag i en tidligere Session var til Behandling, kom jeg til at deltagte i den da stedfindende Forhandling paa en mere indgribende Maade, idet jeg repræsenterede en temmelig stærk Opposition. Jeg kunde derfor ikke godt lade første Behandling af nærværende Sag gaae forbi, uden idetmindste, om end i al mulig Korthed, at betegne, hvorledes jeg staaer ligeoverfor det nu foreliggende Lovforslag, der jo i mange Henseender maa erkendes at være ikke lidet forbedret, sammenlignet med det forrige. En Deel af de Bemærkning, jeg ved de enkelte Paragrapher kunde have Anledning til at gjøre, ere allerede fremkomne fra andre Medlemmer, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved dem, skøndt jeg dog troer at burde ganske i Forbigaaende betone, hvilke af de fremsatte Bemærkninger ogsaa jeg fra mit Standpunkt tillægger en sær Vægt. Jeg skal saaledes, for at begynde med Begyndelsen, ikke nægte, at der ogsaa hos mig er vakt en overordentlig stærk Tvivl, om man fra et retligt Standpunkt kan forholde sig ligeoverfor de ældre Anstalters Interessenter paa den Maade, som det ved Lovforslaget tilsigtes. Det er jo ganske vist, at man neppe vil være udsat for at modtage stærke Bellægelser, da den Opposition, der skulde gjøres mod en Forandring af dette Forhold, jo vilde have meget vanskeligt ved at organisere sig, men det er jo en Betragtning, som for os paa ingen Maade kan være afgjørende. Jeg gaaer ikke saavidt, at jeg paa nogen Maade troer, at de ældre Interessenter kunne gjøre Krav paa at faae tilbagebetalt Noget af, hvad de kunne antage at have betalt for meget. Alle slige Dpgjørelser træer jeg de maae give slip paa, blandt Andet af den ganske simple Grund, at alle Dages Ende ikke er kommen endnu, og vi have jo tidligere seet, hvorledes mange Anstalter, som tilsyneladende have havt en høist blomstrende Forsatning, dog efter Aarenes Forløb have viist sig ikke

at have været saa vel funderede, som man antog. Det er derfor vistnok overordentlig langt fra, at man allerede nu skulde være istand til med nogenomhelst Føie at afgjøre det Spørgsmaal endeligt, hvad det var for en Etendom, der tilhørte ældre Interessenter og nu kunde være at fordele. Dette kan være Gjenstand for mange Tvivlsmaal, og vil fremdeles vedblive at være det i en lang Række af Aar. Men hvad jeg troer, de Naagældende kunne fordrø, er, at den særegne Garant, som dog for Mange kunde have en stor Betydning, nemlig den, der ligger dert, at de ved deres Indstud samlede Midler holdes til Dækning for de Forpligtelser, der ere indgaaede ligeoverfor dem, ikke bortfalder. Man siger — og jeg indrømmer, at det er et Punkt, som har stor Betydning — at Staten staaer bag ved, og at i hvert Fald ville disse Interessenter fuldstændigt kunne berolige sig dermed, at hvorledes det end gaaer med de opsamlede Capitaler, og selv om disse i en Række af Aar skulde blive benyttede til at dække et muligt Understud ved en anden, dem ikke vedkommende Anstalt, saa vilde det dog aldrig kunne komme til at gaae ud over dem, idet de vilde kunne være fuldkommen beroligede ved den Statsgaranti, som staaer bagved og til Synende og Sidst vil dække det Hele. Nu kan det som sagt ikke nægtes, at det virkelig har en overmaade stor Betydning, men man kan ogsaa tænke sig Forhold, hvor det er behageligt at have en virkelig Capital, istedetfor en Statsgaranti, at tye til. Et andet Punkt, som jeg dog ogsaa i Forbigaaende skal nævne, er den Forandring, der er steet med Hensyn til Maximumsatten for Livsforsikringer. Jeg maa som en andet æret Taler finde det i høi Grad betænkeligt just for den Art af Forsikringer at gaae til Summer, som dog efter vore Forhold maae siges at være meget store, og i hvert Fald maatte man dog vel sige, at det, der nærmest har frembragt Bevægelsen i denne hele Sag,